тризна острова втята в страх

знову з бруньок вилазять оси

і якийсь шолудивий птах

у сокири подушне просить

знову корчаться дні слуті

і жадота співає зрана

аспараґуса чорну тінь

під портретом ґудеріана

знову ялові павуки

обзиваються на приманку

консервованої руки

що відчинена до світанку

знову губи вусатих ям

заворушились вайлувато

може завтра прийде саддам

власні поминки святкувати

може завтра на голе дно

ляжуть неводи або води

може завтра а може згодом

може зрештою

все одно